

Voor het overige worden er geen wijzigingen aangebracht in de regelgeving. Voor toelichting daarbij verwijst ik naar mijn omzendbrief BB 2007/01 van 12 januari 2007. In die omzendbrief moeten de passages in verband met de evenwichtsverplichting van het meerjarenplan (op pagina 7 en 8) en de evenwichtsverplichting van het budget (op pagina 14 tot 16) worden vervangen door de toelichting van deze omzendbrief, maar voor het overige blijft de inhoud van de omzendbrief BB 2007/01 onverkort geldig. Op de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur zal een gecoördineerde versie van de omzendbrief BB 2007/01 en deze omzendbrief ter beschikking gesteld worden.

Ik verzoek u de besturen van de erkende erediensten op de hoogte te brengen van deze omzendbrief door de vermelding in het Bestuursmemoriaal van de datum van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*. Ik verzoek u deze omzendbrief tevens te sturen naar de lokale besturen van de erkende erediensten.

Volledigheidshalve stuur ik deze omzendbrief ook rechtstreeks naar de gemeentebesturen.

Deze omzendbrief kan geraadpleegd worden via het internet op het volgende adres :
<http://binnenland.vlaanderen.be/regelgeving/omzend.htm>.

M. KEULEN,

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

VLAAMSE OVERHEID

Bestuurszaken

[2008/202869]

18 JULI 2008. — Omzendbrief BB 2008/07
Agentschap voor Binnenlands Bestuur
Afdeling Lokale en Provinciale Besturen. — Financiën en Personeel

Aan de provinciegouverneurs

Ter kennisgeving :

aan de colleges van burgemeester en schepenen.

Betreft: Decreet betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen

Mevrouw de gouverneur,

Mijnheer de gouverneur.

Het decreet betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenbeslechting van provincie- en gemeentebelastingen werd bekrachtigd op 30 mei 2008.

Voor de gemeenten van het Vlaamse gewest vervangt dit decreet de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen.

De voornaamste wijzigingen, vergeleken met de wet zijn :

- de controlemogelijkheden zijn uitgebreid;
 - er kan een administratieve boete opgelegd worden;
 - de geschillenprocedure is uitgewerkt in het decreet;
 - de bezwaartermijn is teruggebracht tot drie maanden;
 - de hoorplicht is vereenvoudigd :
- o de belastingschuldige moet vragen om gehoord te worden;
- o het horen kan gedelegeerd worden.

Het decreet wordt hierna nader toegelicht, met de nadruk op de wijzigingen.

1. Toepassingsgebied.

Het decreet is enkel toepasselijk op de eigen belastingen van de provincies en de gemeenten. De vestiging, de invordering en de geschillenbeslechting van aanvullende belastingen en opcentiemen volgen de regeling van de hoofdbelasting.

2. Definities.

2.1. De deputatie als bevoegde overheid.

Artikel 3 van het decreet definieert de betekenis van twee begrippen specifiek voor dit decreet : *vertegenwoordiger*, of degene die bevoegd is om de belastingschuldige te vertegenwoordigen en de *bevoegde overheid*, hetzij het college van burgemeester en schepenen voor gemeentebelastingen en de deputatie voor provinciebelastingen. Merk op dat nu ook voor provinciebelastingen het uitvoerend orgaan is aangeduid als bevoegde overheid, dit naar analogie met de regeling voor de gemeente. Bevoegde overheid is nu dus de deputatie.

2.2. Aanslagjaar in plaats van dienstjaar.

Inzake belastingen wordt meestal gesproken van het aanslagjaar. Dat is het jaar waarop de belasting betrekking heeft. Inzake gemeentebelastingen was de term dienstjaar tot nu toe gebruikelijk. Dat was de term die zowel in de Nieuwe Gemeentewet als in de boekhouding werd gebruikt. Artikel 145 van het gemeentedecreet heeft de term "dienstjaar" echter niet hernomen maar spreekt van financieel boekjaar. Het is meest logisch dat inzake gemeente- en provinciebelastingen voortaan ook gesproken wordt van het aanslagjaar.

2.3. Belastingsschuldige - belastingplichtige.

De beide begrippen worden gebruikt in het decreet, elk met hun specifieke betekenis. De belastingplichtige is degene in wiens hoofde de belasting wordt gevestigd, degene op wie de belasting toepasselijk is. De belastingsschuldige is degene die de belasting moet betalen. Het is de belastingplichtige die op het kohier wordt vermeld (artikel 3, § 2), het is de belastingsschuldige die in de procedure van de ambtshalve vestiging wordt aangeschreven (artikel 7), maar het is de belastingsschuldige die bezwaar kan indienen (artikel 9) tegen de belastingaanslag.

In de meeste gevallen vallen die begrippen samen.

2.4 Onderscheid contantbelastingen - kohierbelastingen

Dit hoofdonderscheid is gebaseerd op de wijze van inning van de belasting : kohierbelastingen worden op een kohier gebracht, contantbelastingen worden onmiddellijk geïnd tegen afgifte van een betalingsbewijs.

3. Contantbelastingen.

Contantbelastingen worden onmiddellijk geïnd tegen afgifte van een betalingsbewijs (artikel 5, § 1).

De contantbelasting is onmiddellijk eisbaar.

Het bezwaarschrift tegen een contantbelasting moet, conform artikel 9, § 1, worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van de contante inning.

In het advies van de Raad van State bij het ontwerpdecreet werd gewaarschuwd voor een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel tussen contant- en kohierbelastingen en dit betreffende de kennisgeving van de regels van het bezwaarrecht. Bij kohierbelastingen moeten die regels en gegevens verplicht vermeld worden op het aanslagbiljet.

Bij contantbelastingen zouden die regels en de contactgegevens kunnen vermeld worden op het afgiftebewijs. Vooral om de administratieve lasten en de kosten niet onnodig te verzwaren is er nochtans voor geopteerd om deze verplichting niet op te leggen. Wegens de specifieke aard van contantbelastingen is dit ook niet nodig : bij de betaling is er doorgaans immers een direct contact met de belastingplichtige zodat bezwaren bij die gelegenheid al kunnen worden uitgeklaard of zodat indien nodig dan op de regels van de bezwaarprocedure kan worden gewezen. Bovendien gaat het bij contantbelastingen heel vaak over kleine bedragen en zou het in die gevallen onverantwoord zijn om de administratieve last en de administratieve kost onnodig te verzwaren.

Uiteraard doen de gemeenten en provincies er wel goed aan om het bezwaarrecht in de mate van het mogelijke onder de aandacht te brengen van de belastingsschuldige. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door de regels en contactgegevens toch te vermelden op het afgiftebewijs of door een foldertje ter beschikking te leggen bij degene die de contantbelasting int, waarin de regels en de nodige contactgegevens zijn vermeld.

Als de contantbelasting niet kan worden geïnd, wordt de belasting een kohierbelasting : ze wordt dit door opname in een kohier en krijgt vanaf dan alle kenmerken van een kohierbelasting, met inbegrip van een betalingstermijn van twee maanden en een bezwaartermijn van drie maanden vanaf de verzending van het aanslagbiljet (artikel 4, § 5).

Merk ook op dat de aangifteplicht niet meer mogelijk is bij contantbelastingen. Hiermee heeft men mogelijke begripsverwarring tussen vergunningsplicht en fiscale aangifteplicht willen vermijden. Dat bleek vroeger wel eens voor te komen.

4. Kohierbelastingen.

4.1. Elementen van het kohier.

Het kohier is een authentieke akte en de wettelijke titel voor de invordering van de belasting. Het moet dus al de elementen bevatten die noodzakelijk zijn om de belastingsschuld en de belastingplichtige onbetwistbaar te kunnen identificeren. Het decreet vermeldt in artikel 4, § 2 :

- 1° de naam van de provincie of van de gemeente die de belasting heeft gevestigd;
- 2° de voornaam, achternaam of maatschappelijke benaming en het adres van de belastingplichtige;
- 3° de datum en benaming van het reglement krachtens welke de belasting is gevestigd;
- 4° het belastbaar feit, de berekening en het bedrag van de belasting, evenals het aanslagjaar waarop de belasting betrekking heeft;
- 5° het nummer van het kohierartikel;
- 6° de datum van uitvoerbaarverklaring.

De kohieren worden door de bevoegde overheid vastgesteld en uitvoerbaar verklaard ten laatste op 30 juni van het jaar dat volgt op het aanslagjaar.

Het kohier wordt tegen ontvangstbewijs overgezonden aan de financieel beheerder die onverwijld zorgt voor de verzending van de aanslagbiljetten, zonder kosten voor de belastingsschuldige (artikel 4, § 3).

4.2. Elementen van het aanslagbiljet.

Het aanslagbiljet is het communicatiemiddel tussen de overheid en de belastingsschuldige. Behalve de elementen vermeld op het kohier moet het dus alle noodzakelijke gegevens bevatten om de belastingsschuldige toe te laten gebruik te maken van zijn bezwaarrecht. Het decreet vermeldt in artikel 4, § 3 :

- 1° de verzendingsdatum van het aanslagbiljet;
- 2° de uiterste betalingsdatum;
- 3° de termijn waarbinnen een bezwaarschrift kan worden ingediend, de benaming, het adres en de contactgegevens van de instantie die bevoegd is om het bezwaarschrift te ontvangen, evenals de vermelding dat de belastingplichtige of zijn vertegenwoordiger die wenst gehoord te worden, zulks uitdrukkelijk moet vragen in het bezwaarschrift.

Het reglement of een samenvatting van het reglement op basis waarvan de belasting is gevestigd, wordt op het aanslagbiljet afgedrukt of wordt als bijlage toegevoegd.

Gezien een hoorzitting voortaan enkel georganiseerd wordt indien de belastingsschuldige of zijn vertegenwoordiger erom heeft gevraagd in zijn bezwaarschrift (zie art. 9, § 4), is het nodig dat deze mogelijkheid wordt vermeld op het aanslagbiljet.

Behalve het postadres moet het aanslagbiljet ook het faxnummer en het e-mailadres vermelden waarnaar bezwaarschriften kunnen worden gestuurd, indien de bevoegde overheid in deze mogelijkheid van bezwaarindiening voorziet (artikel 9).

4.3. Invordering.

Enkel in een belastingverordening inzake kohierbelastingen kan voorzien worden in een verplichting van aangifte (artikel 4, § 4). Dit was niet zo onder de wet van 24 december 1996.

De rechten, vastgesteld in de kohieren, worden boekhoudkundig verbonden aan de ontvangsten van het financieel boekjaar waarin ze uitvoerbaar werden verklaard (artikel 4, § 5).

De kohierbelasting wordt betaald binnen twee maanden na de verzending van het aanslagbiljet (artikel 4, § 6).

4.4. Ambtshalve vestiging.

Deze werkwijze geldt enkel indien de belastingverordening de aangifteplicht voorziet.

Artikel 7 van het decreet regelt de wijze waarop de belasting ambtshalve *kan* gevestigd worden. In tegenstelling tot wat de wet van 24 december 1996 bepaalde, gaat het nu om een mogelijkheid, geen verplichting: de bevoegde overheid oordeelt, naargelang de noodwendigheden van het geval, of ze van die mogelijkheid gebruik maakt.

Indien niet van deze mogelijkheid gebruik gemaakt wordt moet de voorgeschreven procedure niet gevolgd worden maar bestaat de mogelijkheid tot verlenging van de aanslagtermijn dus ook niet en kan evenmin een belastingverhoging conform artikel 7, § 2 worden opgelegd.

De werkwijze bij ambtshalve vestiging is behouden zoals zij reeds geregeld was door de wet van 24 december 1996 en die toen reeds gebaseerd was op de analoge procedure in het Wetboek van Inkomstenbelastingen.

De laatste alinea van artikel 7, § 1 onderstreept uitdrukkelijk dat de bewijslast bij ambtshalve vestiging, wordt omgekeerd, eveneens naar analogie met het Wetboek van Inkomstenbelastingen (artikel 352).

Zoals vroeger voorziet artikel 7, § 2 dat de ambtshalve gevestigde belasting kan verhoogd worden en dat de verhoging niet hoger mag zijn dan het dubbele van de belasting.

5. Controle- en onderzoeksmogelijkheden.

Artikel 5 verleent de bevoegdheid tot het stellen van **alle** nodige fiscale onderzoeks- en controleverrichtingen in verband met de toepassing van de belastingverordening en de bepalingen, vermeld in de artikelen 6 en 7.

In de vroegere wet was de controlebevoegdheid beperkt tot overtredingen van de aangifteplicht.

De bevoegde personeelsleden, van de gemeente voor gemeentebelastingen, van de provincie voor provinciebelastingen, moeten daartoe speciaal worden aangesteld door respectievelijk het college van burgemeester en schepenen en de deputatie.

Het kunnen zowel personeelsleden in statutair of in contractueel verband zijn.

Het proces-verbaal dat deze personeelsleden opmaken heeft bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Hierdoor wordt er een bijzondere bewijswaarde aan verleend zodat het controlerend personeelslid een bevoorrechte getuigenis kan leveren die de rechter niet naast zich kan neerleggen, tenzij het tegendeel bewezen wordt. De bewijslast wordt dus verlegd van de overheid naar de belastingplichtige.

Artikel 6 regelt de bevoegdheden van de controlerende personeelsleden bedoeld in artikel 5. Merk op dat de verplichting tot het voorleggen van boeken en bescheiden niet alleen geldt voor de belastingplichtigen, maar ook voor derden, met name voor iedereen die over dergelijke boeken of bescheiden zou beschikken.

Zoals vroeger beschikken de controlerende personeelsleden over een speciaal toegangsrecht, eventueel mits machtiging van de politierechter. Een machtiging is niet nodig indien uit vrije wil toegang wordt verleend. Het spreekt voor zich dat in dit verband geen enkel misbruik vanwege de controlerende personeelsleden kan worden aanvaard.

6. Administratieve geldboete.

Artikel 8 voorziet een nieuwigheid: ingevolge dit artikel kunnen ook andere overtredingen dan deze op de aangifteplicht gesanctioneerd worden met een administratieve boete.

De gemeenteraad bepaalt eventueel de aard van de overtreding en het bedrag van de bijhorende boete.

De boete mag niet meer dan € 500 bedragen.

Als een overtreding met een belastingverhoging wordt gestraft, kan geen extra administratieve boete worden opgelegd voor die overtreding.

De weigering om mee te werken aan een fiscale controle of de weigering om boeken of bescheiden voor te leggen zijn voor de hand liggende voorbeelden.

Deze mogelijkheid bestaat ook ten aanzien van derden, niet-belastingplichtigen.

De boete wordt gevestigd en ingevorderd volgens dezelfde regels als deze die gelden inzake de kohierbelastingen: de bepalingen van artikel 4, §§ 2, 3 en 6 zijn *mutatis mutandis* van toepassing.

Die regeling geldt ook voor derden, niet-belastingplichtigen die een boete krijgen, bijvoorbeeld omdat ze weigeren mee te werken aan een fiscale controle.

Om de eventuele bewijsvoering achteraf te vergemakkelijken is het zeker aan te raden dat, waar mogelijk, een schriftelijke verwittiging wordt gegeven vooraleer de boete wordt opgelegd.

De boete moet dus in een kohier worden opgenomen, dat de noodzakelijke gegevens voor identificatie bevat.

Een "aanslagbiljet" wordt aan de overtreder toegezonden: de geldboete moet betaald worden binnen twee maanden na toezending.

Ook het recht van bezwaar en de bezwaarprocedure zoals geregeld in artikel 9 van het decreet is van toepassing. Ook hier moet het "aanslagbiljet" de regels voor het indienen van een geldig bezwaar en de nodige contactgegevens vermelden. (cfr. artikel 4, § 3).

7. Geschillenprocedure.

De bezwaarprocedure is uitgebreid geregeld in artikel 9 van het decreet. De volledige regeling is opgenomen: er is geen verdere uitvoeringsmaatregel meer nodig. Het decreet vervangt dus ook het koninklijk besluit van 12 april 1999 tot bepaling van de procedure voor de gouverneur of voor het college van burgemeester en schepenen inzake bezwaarschrift tegen een provincie- of gemeentebelasting.

De procedure verloopt nog steeds volgens het stramien van vroeger maar met deze belangrijke wijzigingen of nuanceringen:

— inzake provinciebelastingen is de **deputatie** de bevoegde overheid en niet meer de gouverneur

— de **bezwaartermijn wordt teruggebracht tot drie maanden** te rekenen vanaf de derde kalenderdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet of vanaf de kennisgeving van de aanslag of vanaf de datum van de contante inning. De recente verlenging van deze termijn tot zes maanden, in artikel 371 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen dat tot vóór de inwerkingtreding van dit decreet ook gold voor provincie- en gemeentebelastingen, is dus niet overgenomen. Een dergelijke lange bezwaartermijn is niet nodig voor provincie- en gemeentebelastingen die doorgaans toch eenvoudiger zijn dan de diverse federale inkomstenbelastingen. Bovendien houdt een te lange termijn het invorderingsrecht van het lokaal bestuur onnodig lang in onzekerheid. (artikel 9, § 1, tweede lid)

— Voortaan kunnen bezwaren ook via **duurzame drager** (elektronische informatiedrager, fax of e-mail,...) worden ingediend indien de bevoegde overheid in deze mogelijkheid voorziet. In dat geval moeten die mogelijkheden, en de gepaste contactgegevens, op het aanslagbiljet vermeld worden. Desgewenst kan de bevoegde overheid beslissen dat deze wijze van bezwaar indienen enkel aanvaard wordt met een systeem dat identificatie en authenticatie garandeert, bijvoorbeeld via de elektronische identiteitskaart of het gebruik van een token, zoals het Vlaamse gewest dat heeft ingevoerd voor de onroerende voorheffing (artikel 9, § 1, derde lid).

— De **hoorzitting** moet niet meer verplicht voor elk bezwaar worden georganiseerd maar enkel indien de belastingschuldige er uitdrukkelijk om **gevraagd** heeft bij het indienen van zijn bezwaar (artikel 9, § 4).

— De bevoegde overheid hoeft de hoorzitting niet zelf te houden maar kan deze taak **delegeren**. Ze kan daarvoor een lid aanduiden (een schepen/een gedeputeerde) of zelfs een personeelslid (artikel 9, § 4, tweede lid).

— Mededeling van datum en uur van de hoorzitting hoeft niet bij aangetekende brief : het kan bij gewone brief, elektronisch of zelfs telefonisch.

— Zoals vroeger handelt de bevoegde overheid bij het behandelen van het bezwaar als administratieve overheid (artikel 9, § 1). Zij moet dus geen uitspraak doen over bezwaren die de wettigheid van de verordening betreffen. Artikel 159 van de grondwet is op haar niet toepasselijk.

— De **beslissingstermijn** voor de bevoegde overheid bedraagt zes maanden, eventueel te verlengen met drie maanden in geval van ambtshalve vestiging. Het is een indicatieve termijn : redelijkerwijs moet de bevoegde overheid erin slagen om binnen die termijn een uitspraak te doen. Overschrijding ervan heeft enkel tot gevolg dat de belastingschuldige de betwisting aan de bevoegdheid van de bevoegde overheid kan onttrekken door ze aan de rechtbank van eerste aanleg voor te leggen conform artikel 10 (artikel 9, § 5).

— De beslissing van de bevoegde overheid moet met een aangetekende brief worden betekend aan de belastingschuldige of zijn vertegenwoordiger. Daarin moet worden gewezen op de **beroepsmogelijkheden** :

Tegen de administratieve beslissing kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg van het rechtgebied waarin de belasting gevestigd werd, dus naargelang het geval bij :

- o Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, Justitiepaleis, Poelaertplein 1, 1000 Brussel.
- o Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, Smoldersplein 5, 3000 Leuven.
- o Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Bolivarplaats 20, 2000 Antwerpen.
- o Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, Thonissenlaan 75, 3500 Hasselt.
- o Rechtbank van eerste aanleg te Gent, Opgeëistenlaan 401A, 9000 Gent.
- o Rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Kazernevest 3, 8000 Brugge.

De termijn voor het indienen van een beroep bedraagt drie maanden na de kennisgeving van de beslissing. Wanneer het beroep niet binnen die termijn is ingediend is de beslissing van de bevoegde overheid onherroepelijk.

Tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg kan verzet of beroep worden ingesteld. Tegen het arrest van het Hof van Beroep kan een voorziening in cassatie ingesteld worden.

De vormen en termijnen, en de rechtspleging die toepasselijk is op deze beroepen, zijn dezelfde als die voor rijksbelastingen en gelden voor alle betrokken partijen. Aangezien het Wetboek van de Inkomstenbelastingen niet voorziet in specifieke termijnen, gelden de gewone termijnen zoals bepaald in het gerechtelijk Wetboek : één maand vanaf de betekening van het vonnis voor het aantekenen van verzet (artikel 1048) of beroep (artikel 1051) en drie maanden vanaf de betekening van de bestreden beslissing voor de voorziening in cassatie (artikel 1073).

De artikelen 1385*decies* en 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing.

— De beslissing omtrent het bezwaar wordt ook ter kennis gebracht van de financieel beheerder. Het is immers hij die moet instaan voor de invordering van de belasting, de eventuele terugbetaling, de stuiting van de verjaring.

— Ingevolge het laatste lid van artikel 9 kan de bevoegde administratieve overheid niet meer terugkomen op een uitspraak nadat de termijn voor het indienen van een beroep bij de rechtbank, verstreken is.

8. Verwijzingsregel.

Artikel 11 van het decreet bevat de gebruikelijke verwijzingsregel naar het Wetboek van Inkomstenbelastingen voor de eerder technische regeling van de vestiging en invordering.

Er is de voorkeur gegeven aan de verwijzing naar het W.I.B. boven een eigen decretale regeling omdat op deze manier meer coherentie in het fiscaal recht en in de interpretatie ervan wordt bereikt. De gebruikelijke procedures kunnen op deze manier behouden blijven.

De verwijzing betreft nu ook hoofdstuk 6 van Titel VII van het Wetboek : de uitbreiding is vooral bedoeld om de **hervestiging van vernietigde aanslagen**, conform de artikelen 355 en 356 van het W.I.B., ook toe te laten inzake provincie- en gemeentebelastingen.

Artikel 355 W.I.B laat toe dat een aanslag die nietig verklaard is door de bevoegde overheid omdat hij niet overeenkomstig de wettelijke regels werd gevestigd, opnieuw wordt gevestigd ten name van de belastingschuldige, zelfs wanneer de voor het vestigen van de aanslag gestelde termijn reeds is verlopen. Dit moet gebeuren binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum waarop de beslissing van de bevoegde overheid niet meer voor de rechter kan worden gebracht.

Het betreft hier een herstellende aanslag waarbij de fiscale administratie de mogelijkheid of zelfs de verplichting krijgt om eventuele procedurevervalsingen, kwalificatiefouten, inbreuken op aanslagformaliteiten e.d. die tot de nietigheid van de aanslag hebben geleid te herstellen, behalve wanneer de nietigheid het gevolg is van het niet eerbiedigen van de aanslagstermijn.

Artikel 356 van het W.I.B laat toe om een subsidiaire aanslag ter beoordeling voor te leggen aan het gerecht wanneer tegen een beslissing van de bevoegde overheid beroep is aangetekend, en het gerecht de aanslag geheel of ten dele nietig heeft verklaard.

De verwijzing naar hoofdstuk 10 daarentegen, dat de **strafmaatregelen** bevat, werd weggelaten. Het decreet bevat nu immers zelf strafmaatregelen.

De laatste zinsnede van artikel 11 luidt "**voor zover zij met name niet de belastingen op de inkomsten betreffen**". Dit betekent dat alle bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen en van het Uitvoeringsbesluit van dit wetboek, opgesomd in artikel 11, van toepassing zijn op provincie- en gemeentebelastingen, behalve die bepalingen die feiten of gevallen betreffen die zich waarschijnlijk niet zullen voordoen inzake provincie- of gemeentebelastingen of die specifiek zijn voor procedures die uitsluitend van toepassing zijn op de rijksbelastingen.

De artikelen 297, 298, § 1, 300, 301, 304, 304*bis* 412 en 412*bis* van het Wetboek 1992 zijn meer specifiek voor rijksbelastingen.

9. Inwerkingtreding.

Artikel 13 stelt de inwerkingtreding van het decreet vast in functie van het moment van de inning voor contantbelastingen, of van de uitvoerbaarverklaring van het kohier voor kohierbelastingen. De nieuwe regeling wordt toepasselijk op :

- contantbelastingen die geïnd worden vanaf 1 januari 2009.

— kohierbelastingen die in kohieren zijn opgenomen die vanaf 1 januari 2009 uitvoerbaar worden verklaard. Dat is dus ook het geval indien die kohieren nog betrekking zouden hebben op belastingen betreffende het aanslagjaar 2008 of eerder (zie ook punt 11 hierna).

Voor deze inwerkingtreding blijft de wet van 24 december 1996 van toepassing (artikel 12).

De gemeenten en provincies hebben dus nog tijd om de tekst van hun belastingverordeningen aan te passen aan de nieuwe regeling.

10. Aanpassing verordeningen.

Het decreet is een regel van hogere rechtsorde dan de gemeentelijke of provinciale beslissing tot vaststelling van de belasting. De nieuwe door het decreet vastgestelde regels vervangen de gemeentelijke of provinciale bepalingen dus in zover die daarvan zouden afwijken.

Aanpassing van de bestaande verordeningen is dus niet onmiddellijk noodzakelijk tenzij de gemeente of provincie wenst gebruik te maken van de mogelijkheid tot het **invoeren van een administratieve boete** conform artikel 8. Om van deze mogelijkheid te kunnen gebruik maken moet een artikel in de belastingverordening worden opgenomen waarin de aard van de overtreding is bepaald, en het bedrag van de bijhorende boete wordt vastgesteld (voorbeeld van overtredingen: weigeren inlichtingen te verstrekken, weigeren boeken en bescheiden voor te leggen, weigeren verstrekken van inlichtingen door derden...).

Gemeenten die dit wensen kunnen de algemene bepalingen uit het decreet uiteraard overnemen in de belastingverordening. In dat geval is het voor de duidelijkheid en de rechtszekerheid wenselijk dat de tekst van de verordening wel zo spoedig mogelijk in **overeenstemming gebracht wordt** met de nieuwe bepalingen van het decreet. Dat zal slechts nodig zijn op enkele punten, en kan bijvoorbeeld door overname van onderstaande tekst:

— in het overwegend gedeelte:

Er moet verwezen worden naar het decreet in plaats van naar de wet van 24 december 1996 en het KB van 12 april 1999.

— bij contantbelastingen:

De belasting wordt contant betaald tegen afgifte van een betalingsbewijs. Bij gebreke van betaling wordt de belasting ingekohierd en wordt een kohierbelasting.

(*In voorkomend geval*: de aangifteplicht schrappen want dit is niet meer mogelijk).

— over het bezwaarrecht en de bezwaarprocedure

De belastingschuldige kan bezwaar indienen tegen deze belasting bij het college van burgemeester en schepenen (de deputatie).

Het bezwaar moet, op straffe van nietigheid, schriftelijk worden ingediend en worden gemotiveerd.

De indiening moet, op straffe van verval, gebeuren binnen een termijn van drie maanden vanaf de derde kalenderdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat of vanaf de kennisgeving van de aanslag.

Voor contantbelastingen:

De indiening moet, op straffe van verval, gebeuren binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de contante inning.

Facultatief indien de bevoegde overheid de mogelijkheid voorziet:

Bezwaarschriften kunnen onder zelfde voorwaarden en binnen dezelfde termijn worden ingediend via een duurzame drager.

Het college van burgemeester en schepenen (de deputatie) of een personeelslid dat speciaal daarvoor is aangewezen, stuurt binnen vijftien kalenderdagen na de indiening van het bezwaarschrift een ontvangstmelding enerzijds naar de belastingschuldige en, in voorkomend geval, zijn vertegenwoordiger en anderzijds naar de financieel beheerder. De ontvangstmelding kan via een duurzame drager worden gestuurd.

— over de verwijzingsregel

Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van het decreet, zijn de bepalingen van titel VII, (Vestiging en Invordering van de belastingen) hoofdstukken 1 (algemene bepalingen), 3 (onderzoek en controle), 4 (bewijsmiddelen van de administratie), 6 (aanslagtermijnen), 7 tot en met 9 (rechtsmiddelen, invordering van de belasting waaronder de nalatigheids- en moratoriumintrest; rechten en voorrechten van de schatkist, strafbepalingen) van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en de artikelen 126 tot 175 van het uitvoeringsbesluit van dit Wetboek (betreft o.m. de verjaring en de vervolgingen) van toepassing, voor zover zij met name niet de belastingen op de inkomsten betreffen.

11. Aanpassing aanslagbiljet.

Nog belangrijker dan de aanpassing van de belastingverordeningen is de aanpassing van de aanslagbiljetten. Daarop moeten immers de juiste gegevens staan die de belastingschuldige moeten in staat stellen om een geldig bezwaar in te dienen. Er moet dus zeker op gelet worden dat ook wordt vermeld:

— de nieuwe termijn van drie maanden voor het indienen van een geldig bezwaar

— dat de belastingschuldige kan worden gehoord indien hij het vraagt in zijn bezwaarschrift

— de juiste contactgegevens, eventueel inbegrepen het faxnummer en het e-mailadres.

Deze aanpassingen moeten worden aangebracht op de aanslagbiljetten verstuurd ingevolge kohieren die uitvoerbaar verklaard zijn vanaf 1 januari 2009.

Ik verzoek u, mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, de gemeentebesturen kennis te geven van deze omzendbrief via publicatie in het Bestuursmemoriaal.

Ik stuur alle gemeentebesturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief en de bijlagen kunnen ook geraadpleegd worden op het internetadres van mijn administratie: www.binnenland.vlaanderen.be/regelgeving/omzendbrieven

Hoogachtend,

M. KEULEN,

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering